

Košute, Košute, nebudeš ty pánum
Jenerál od Rusa stóí za Dunajem.

Košutova chasa najedla sa masa,
Masa masitého z koňa zabitého.

Oj Uhři Maďari, co ste to dělali,
Že ste na Kerchovci kozí nałápali.

Koulaná končívala se buď touto kodou:

65.

anebo „maďarou,“ kterouž tančili do kola drobným krokem, mužští poskakujíce, krajačkami luskajíce a rukama taktem o holénky a nohavice pleskajíce. Seřaděni byli tanečníci, jak na počátku koulané stáli, ženské všecky napřed řadou, mužští za nimi, při čemž napořád k sobě obráceni zůstali, nic se neotáčejíce:

66.

B) S v a t e b n í.

Po hostině svatební „starý svata“ vezma „koláč“ na hlavu jde s ním ke stolu nevěstinu, volaje: „Ustupte, chaso, na stranu, ať já s týmto božím dárkem neupadnu. Šířej, chaso, šířej, ať já možu k nevěstě bližej!“ Docházeje stolu zpívá:

Staň ne - vě - sto, po - dí - vaj sa, co ti sta - rý
sva - ta ne - se; na méj hla - věn - ce je ne - se - ný, od ma -
měn - ky da - ro - va - ný.

67.

Lesti nestaneš hnědkaj zhůru,
Já sa vrátím zaséj domů.